

die, & nocte, dum dicitur mihi quotidie, ubi est Deus tuus? Idem.

liber conquiri possunt...

Suffragiorum nostrorum dilatione eas cogimus...

Anima purgatorii...

Videmus, quacumque poena homines afficiantur...

Anima purgatorii...

Anima in purgatorio fortiter adeo adhaere...

Infernum in purgatorio...

Ignis, quo anima illic comburuntur, ignis infernalis...

Cruentitas eorum...

Ut omnis susceptor misericordiam sensus erga miseram animam...

& sollicitudinibus eius? Nonne ipsa tanquam ex tenet...

Parentibus vestris sepulchri honorem debetis...

Quoties parentes vestri proprio infidantur exitio...

Nisi vos movet tot animarum praedestinatarum...

Ut oratio pro mortuis superstitiosum nomine infundatur...

Ingratitudo eorum...

Infidelitas...

Ignis in purgatorio...

De hereticis...

brosum auctoritati, decantant orationem pro mortuis...

De Catholico...

Quam in re praestamus illis, quorum errorem damnamus...

Divini affectus...

Anima quin in Deo suam requiem inveniat, sentit hanc ipsum Deum...

Quoad poenam...

Quoad poenam, quam ignis miseris hinc animabus addert...

Anima purgatorii...

Quod si ad acerbitatem dolorum, & diuturnitatem poenarum...

Status, in quo anima purgatorii...

Status, in quo anima purgatorii nostram excitare debent...

Neque in sola miseratione subsistendum est: hoc spectaculum excitare debet...

Status, in quo sunt anime purgatorii, non miserationem tantummodo...

Si in vestra situm esset facultate damnatos omnes servare...

Satis liquet, quid sit haec, quem consuetudo in demerito...

Potant nonnulli se anime suae tranquillitati consulturos esse...

Satis esse non debet...

Purgatorio...

Ex nobis...

fectum est, & celerrime adimpletum, exigui est meriti coram Deo; ideoque modice opis anime tuae...

Ita est, Fideles, etiamsi Deum ex toto corde diligereamus, quimvis illius gloriam tantummodo quaeremus, totus amor, & zelus hic in terris imperfectus est...

Dei gloria procurari, qui purgatorii animas liberat.

Dolor anime, que carere debet, qui non est bonum ejus.

Deus nobis fecit agere eadem nocte, quo erga defunctos nosmet ipsos differimus.

Intelligite, quantus fit dolor anime, que terrenis rebus omnibus vacua, & ab omnibus sensibilibus objectis separata jam Deum unum quaerit...

Si miseri fuissetis harum animarum, & si illis indigentibus talis esset opem, ali vicissim vestri misererentur, vobisque subvenirent...

Quod de elemosina erga pauperes S. Ambrosius lib. 2. offic. cap. 28. ait, id nos dicere possumus de charitate erga miseras animas...

Nome illius imitari possem illius Propheta factum, qui missus a Deo ad Regem, qui populi sui calamitatibus minime assuebat...

A Deo petenda est carum liberatio pro praefatum cum altaris sacrificium.

effusione sanguinis tui in cruce, quem adhuc offers quotidie Patri tuo in aris nostris...

Satisfactiones in indulgentiis oblate, cum ipsa sint Jesu Christi satisfactiones, magis acceptae sunt Deo...

De indulgentiis pro mortuis.

Verum est, sanctas animas indifferenter, & admirabili cum patientia pati eas penas, quas pati ne ad breve momentum possent, quin morentur...

Anima Persecutori prope loquentis, qui paraturum non cessat facere.

Actus est prudentia audire gemitus defunctorum, & ab ipsis edoceri, quomodo similes cruciatus sint vivendi...

Actus est prudentia audire gemitus defunctorum...

Quid diceremus hominem intanti domum suam congerentem ligna, quibus vivens adhuc ibi confagraret?

Si in hac vita aliquem ex amicorum nostrorum numero videremus in ignem prolapsum, quam inde egerere possit, & nobis facile esset inde illam educere...

Notra negligentia in precibus pro defunctis est.

Nonne ita vobiscum agi mereremini? Non apostulifis animum, ut vestrae opem ferretis anime, dum vobis lice-

licebat, cur appellati alii? Nunquid filii vestri erunt sapientiores vobis, & melius agent, quam vos egistis?

Descendite adhuc viventes in hunc locum, ut olim Propheta, cogitatione illius ingredimini. & illic videbitis sanctas animas in ignibus illis ardentis...

Sanctam animarum meritum, & dignitas exigit, ut eorum misericordiam, esseque favore-niamus.

Venerum nosse inuitiles sunt.

Quis precibus effundatur, & offerant sacrificia pro animabus defunctorum, satis esse hodierna die creditur species quadam doloris, & luctus, que nihil habet preter vanitatem, atque ostentationem...

Quis precibus effundatur, & offerant sacrificia pro animabus defunctorum, satis esse hodierna die creditur species quadam doloris, & luctus, que nihil habet preter vanitatem, atque ostentationem...

In purgatorio ignis fuit, ut officio...

judicii speciem in reos ob infensandum Deum, ac puniendos nocentes ob injuriam, quam in terris magnitudini illius intulerat, illi creaturas asstantes...

Necessi est, Sanctus Bernardinus inquit, adesse purgatorium, ut extrema admoveatur manus huic imagini Dei, quam in nobismetipsis gerimus...

Purgatorium emendat, atque reformat animas, et in illis delinquentium exhibet.

Ille purgatorius ignis, Sanctus Augustinus serm. 41. de Sanctis, ait, aurior est, quam quicquid in hoc saeculo peccatum possit videri...

Tormenta que ignis fuit, quibus animabus...

Si de gloria Dei procuranda agitur, nun aliquid ultra requiretur, ut miseris animabus opem ferre nerenatur? Zelum quidem habemus pro gloria Dei...

Nequit utilitas Dei gloriae, qui animabus purgatorii opem ferendo.

Crederet purgatorium, neque moveri ad illa officia obediatis, que Christiana charitas erga animas fidelium ibi detentis imponit, hoc sane esse sensu carum, neque...

Nequit utilitas Dei gloriae, qui animabus purgatorii opem ferendo.

Valde ratio est ad faciendam animam esse purgandam...

Sæpe propter amorem nostrum, nostramque causam animæ Purgatorii patiuntur; ita est; propter vos in grati, inhumani filii patre vestro...

Cogitatio, quæ semper sanctis his animabus observatur, privationem Dei calamitatem esse, quam ipse merite tuerent, & solummodo iræ iudicis, qui ad tempus eas a sub conspectu projecit...

Quoniam esse debet excessus doloris, quem anima Purgatorii experitur, cum, quantumvis ardentissimo flagrat desiderio possidendi Deum, se repente prohibitis sentiat? Gratia, charitas, que illis iura, ad cælum conserit, eas atollit, sed reliqua peccata illa retrahunt...

Spiritus, & animæ adeamque ignis ardentissimus fornaces, quas facit anima extinguere nequeunt; sed unde ad nos brachia tendunt, ut excitent ad misericordiam. Vosmet presentes, si libet, confituite hic spectaculo, quod vestros intrat oculos...

Inutilis est cogitatio, quæ ad faciendam animam esse purgandam...

De igne, de creatura, de animæ purgatione...

mediate agit in animam, quæ in hoc separationis statu sensus magis teneros habet, quam ubi corpori conjuncta est; quia patitur in se ipsa, & nihil amittens virtutis, sensuque sui huiusmodi specula indifferenter, atque incessanter sustinet...

Cæcitas, quæ non licet vobis proferre sanctam hæc scenam suppliciorum, quæ perierunt; ostendere vobis tragœdium hoc purgatorii spectaculum, hæc ignis abyssi aperire, & efflicere, ut exaudiat miseris...

Nobiles hic mortui de fornacibus suis clamant afflicte, ut nos eorum calamitatis miserent; clamant quotidie, qui jacent in tormentis. Sed pauci sunt, qui respondere, & misericordiam, ut fratres! Sanctus Augustinus addit, quam levis credidit!

Quam turpe est Christianis; amare conflagrantem furas, donec vivant, animabus vero illorum opem afferere negligere? Illi parentant; eos ad sepulchrum deduxerunt; eos effidentes videre cessant; lugubri sonitus, qui illos ex humanis decessit nunciavit populo, desistit...

Clamores; & suspicia animarum cor polium fieri debent.

Miserabilis status ad quem redeunt animæ purgatorum.

Mortui non sumus, & gratia medium tenere debemus.

Animabus purgatorii opem negare non possumus, nisi primum omnem naturam ferre possimus abjectam.

jecturam, sed potius aliquam illis opem ferre conamini efficientes, ut pro illis offeratur religionis sacrificium; minus contende, ut sepulchrum eorum mundoglosum fiat...

Inter omnes Christianas virtutes, nulla ad exercendum ita facilis est, neque humano cordi ita conformis, ac misericordia: quemadmodum nihil nobis magis naturale est, quam miseria, ita nihil pariter magis proprium, quam miseratio, & misericordia...

Nemo calamitosior est eo, qui intæ Divinæ ultionis flammas gemit ad reliquias sua fragilitatis expandias; ponamur sumum magis afflictus, quam vivitium infelicissimi in doloris excessu, nonne nostram meretur misericordiam, nonne hæc opem nostram largiri tenemur? Viscera iustitiae semperque inter ultionis flammas charitatis igne fuscens, sper animatus, & nihil sperans eorum, que amat; filius patris diffimili misericordiam...

Ipse constituti sumus vicarii misericordie Dei contra eundem iustitiam, & bonitatis contra vindictam. Ut olim Moyses, liberare debemus electum populum de servitute Pharaonis, animas purgatorii in cælum inferre, quemadmodum Israelæ, ex alieno, fatalique solo in promissam, delictique assumentem terram deducti fuere...

Per nos, Sanctus Augustinus inquit, cæli cives in aliena terra exules, legitimi filii a patris facie projecti, hæredes glorie in carcerem flammarum coniecti, unice per nos expectant via vincula infringi, in patrium solum reverti, & consequi osculum pacis ab eo, qui vitam illis largitus est...

test, ut tot Sanctorum lacrimis, gemitibusque obsequamur? Si autem curis nostris traditi sunt, idoneos tristem atollent vocem suam, ut nos clamoribus suis furdos inveniant?

A mortuis ad breve tantummodo tempus separati sumus, omnes simul in Cælo conjugendi. Non ideo tamen amittendi sunt nobis charitatis, & misericordiosis sensus, quos pro illis foreverum, si est adhuc in terris; longe gravioribus torqueantur poenis, quam in hoc mundo ferre possunt; longinquitas nequaquam excusat, ne illis optulari teneamur: e contra qui longinquitas ipsa miseriam efficit acerbiorè, siles nolunt supplerè debet visui, eisque eo majori læte feremus opem, quo eorum infelicitas est nobis occultior...

Si inter homines inveniri potest misericordia ab omni cupiditate vacua, & prolix gratuita, qualis Dei est, proculdubio illa est, quæ erga defunctos exercetur. Cum vivitium calamitatis opem ferimus, aliquam expectare possumus utilitatem, vel per pari nobis relatum iri sperare possumus; sed cum erga defunctos misericordia exercetur, quam terrenam opem, quam utilitatem sperare possumus? Hæc pura, & integram misericordia est illi similis, quam Deus nobiscum exercet: Nihil hoc officio prestantius ei conferre, qui vobis non possit reddere, Sanctus Ambrosius lib. de Tob. cap. i. inquit. In auxiliis, quibus viventibus optulatur, pluribus humanis rationibus agi possumus; & in opem, quam mortuis ferimus, nullam mercedem, nullam humanam utilitatem a mortuis ipsis possumus expectare: hoc igitur, Pater ille inquit, præstantissimum est opus misericordie, quia omnium interitum emendat, & ab omnibus humanis rationibus vacuum.

Si ingratitude vestra, & iniquitas eo usque proccedit, ut beneficium testatorem fraudetis non oportet tantum, quam ob animi grati testimonium illi debetis, sed illa etiam, quam suo sibi testamento legavit, pia illis remittens legata, vel non performetis illa eo tempore, quo ipse constituit, nonne volmet res præbetis omnium scelerum, & dignos omnibus anathematibus, que leges Ecclesiastica, sacricie Canones in ingratos, injustosque hæredes contorquent? Concilia nunquam vehementius locuta sunt, neque magis terribiliter anathematata solmina sunt jaculata, quam contra iniustus detentores bonorum, que fideles morientes Ecclesie, vel pauperibus legaverant, & eos, qui extremas testatorum fraudant voluntates. Hujusmodi raptores a Conciliis salam injulti, homicidae, Ethnici &c. vocantur, & tanquam tales a corpore Ecclesiæ sejunguntur, & excommunicantur. Idem sermo. 5.

Si Sanctæ animæ istæ salutis Sacrificium non possunt offerre, nec hoc illis offerre possumus; & si ejusdem oblationem pergere nequeant, illius tamen gaucunt fructum percipere. Cum hoc sit propitiatis Sacrificium, suam virtutem extendit ubicunque adfuit crimina, que remitti possunt, & poene, que debent perferri. Militans Ecclesie illud etiam quotidie pro viventibus offert, ac pro defunctis. Vos, o Fideles, quibus Evangelii læmen affulget, & qui nostri Divini hinc Sacrificio virtutem inesse toto cælo majorem, quam legis antiquæ Sacrificiis, quandoquidem certissime, ac per se operatur harum animarum solatium, quamvis offentes illud, vel illi, qui ipsum offerri jubent, in gratia statu non sint; qui denique scitis, vos liberatos hæc animas de flammis, quibus vorantur, deque omnibus aliis sensibus poenis, quibus torqueantur; & æternam vos illis requiem comparaturus, vix ex tamenti sacculo argeutum depromeretis ex confilio, ut pro earum libertate sacra fiat. Idem.

Preparamini, Sacerdotes Domini, altarium ministri preparamini, ut Divinum hoc Sacrificium majori zelo, & pietate, qua fieri poterit, pro vivitium & mortuorum salute offeratis. Ves eistis ministri militantis Ecclesiæ, cui Deus patientem commendat Ecclesiam, que hoc Sacrificium offerre non potest; pro utraque illud offert, cogitate characterem vestrum vobis conferre qualitatem mediatorum Deum inter, & fideles, seu vivant, seu vita exierint. Vobis hæc Deus contulit potestatem suam hoc Sacrificio maleficum. Idem.

Si primos naturæ sensus consulumus, nihil est, quo magis moveamur, quam inuenim principes viros calamitosos, reges captivos, nobiles vinctos; hæc obiecta sunt misericordiosis, que ipsa etiam corda sensu carentia permovent; & satis est illa inveni, ut misericordia afficiamur. In Purgatorio nulla hæc inveniri possumus spectaculo; & in magnitudine suppliciorum, quibus torqueantur, qui in horrenti eo carcere detinentur.

De illis, qui tenentur pie legati, que sum Ecclesiæ, vel pauperum preces, tui.

De Missæ Sacrificio pro mortuis oblatio.

In hoc loco...

Animæ purgationis objectum.

ventur, invenimus magnitudinis misericordiam nostram argumentum Heu! miseremini calamitatum nobilium animarum; si catene earum non sunt aque gloriose, ac illa Divini amoris in celo, non sunt minus innocua; si patitur, hilari, alacrique animo patiuntur, quia se Divinae voluntati obtemperare cognoscunt Et quamquam purgatorius ignis idem esse dicatur, ac ignis inferni propter dolorem, quem gignit, longe tamen differt propter motum, quem in voluntate producit. Etenim in purgatorio romuli amoris, & confidentie actus producit, in inferno autem rabiei ciet, atque desperationem. Aliquid ultra requiritur ad misericordiam eundem? Hi calamitosi sunt quoad statum, sed quoad status sui usum beati sunt; fulsunt, sed colunt manum, a qua vapulantur, gemunt, sed precantur furam auctorem diligunt, seu propterea quod eos gratia consolatur, seu quod certi sunt futurum, ut in celum ingrediantur. *Bironi sermone 1. pro die Mortuorum.*

Violentus ardor, quo sancte ille anima flagrant, possidendi Deum efficit, ut huic semper inhaerent, licet ab eo fenotz; neque cogitationes suas impendere possint objecto alicui, quod vel brevi momento mentem avertere valeat a Divina magnitudinis cogitatione. Atamen eheu! debent hoc intuitu carere; violentaque eorum desideria coercentur. Non tanto impetu lapis centrum versus tendit; ignis non tanta visusum sphaeram versus suam attollitur, quanta anima ille feruntur in Deum, qui eas sua attrahit specie, & qui naturalibus studiis earum addit motus supernaturales, ut illuc contendant. Atamen dum maxima desideriorum suorum vi nituntur, inhibentur a Dei justitia, a qua id, quod propter peccata sua debent, coguntur perolvere. Heu! quam funesta haec sententia est, quae animam privat fonte beatitudinis suae, & efficit, ut quemadmodum damnatorum poenas sustineat. David Absaloni fratris eadem remittit, & cum illo redit in gratiam, hac tamen imposta conditione, ut Jerusalem maneat, sed Patris, quem diligit, vultum non videat: *Verumtamen in Jerusalem maneat, & non videat faciem meam.* 2. Reg. 14. Hac ea sententia est, quam fert Dominus contra animam purgatorii flammis addictam: *Verumtamen non videat faciem meam.* Sancta eris, & praescripta; gloriae tuae aeternitas tua est, sed nondum iustitiae tuae fecisti satis. Carebis ad tempus conspectu meo, & poenas, ac tormenta sustinebis, has peccatorum reliquias expiatura. *Idem.*

Quare ex animabus, quae in his carceribus flammarum detinentur, quid facerent, si in terram reverti, & in corpora sua redire eis liceret. Heu! nullum in reliquo vitae ipsarum spatium momentum esset, quod alacriter austeritatibus, & mortificationibus, non impenderent, ut haec supplicia evitarent. Proh Fideles, donec tempus nobis est, nobisque suppetat Sacramenta, & Sanguis Jesu Christi, quibus certam facimus salutem nostram, serine poterit, nos huiusmodi abuti, ut scelerum nostrorum numerum augeamus? Anime istae ad vos suos clamores convertunt, vosque, ut misereamini, obtestantur: *Miseremini mei, saltem vos amici mei.* Job 19, sed ego vobis dico: *Miseremini animam suam placenti Deo.* Eccli. 30. An marum vestrarum vos misereat, ne tantum terre huic inhaeratis, ut amittatis caelum, neque vosmet in periculum ebriatis pro fluxa, facillique voluptate aeternae voluptates amittendi &c. *Id.*

Charitatis argumenta, quibus, ad opem fratribus nostris in purgatorio gementibus ferendam agamur, desumere debemus illos tanquam praedestinos intuiti. Jus habemus ad Patris nostri hereditatem, ad eandem felicitatem vocati sumus, illos ergo considerare debemus tanquam beate aeternitatis candidatos, & praestantissimum charitatis actum, quem ipsi praestare possunt, reor esse illis opem ferre, ut ad hunc finem perveniant. Obligaciones ita longe graviores sunt pro illis animabus, quae in purgatorio patiuntur, quam pro Christianis, quos oculis intuemur. Cur? quia in maxime urgentibus nostrae miserationis, & amoris officii secretam habemus diffidentiam, ne homines illi, quibus beneficimus, ex reproborum numero fortasse futuri sint. Pauper hic, qui ex me petit elemosinam, fortasse reprobus est, & eodem ore, quo propter Dei amorem spem effugiat, fortasse sanctum ejusdem nomen blasphemat &c. *Idem.*

Quid facerent animae purgatorii, si in terras reverti possent ad Purgatorium? *Idem.*

Ut in vobis facilius misericordiam excitaretur, appetendum esset ob oculos vestros purgatorium; ibi videretis animas Divinae iustitiae excruciatas: non quidem in aeternum, sed hac mora terribiles illis adiret poenas, quia eas Dei visione privat, ad quem adeo violentis aguntur studiis, & quo culpa sua carent. Eheu! ibi veres ignes intueremini, sed miraculosos, qui aliquid habent simile cum ignibus inferni, & qui ex Theologorum sententia omnes vitae hujus poenas excedunt. Earum vero infelicitatis cumulus est, quod ipse sibi nunquam opem afferre possunt: omnia earum suspiria, omnes lacrymae ne unam quidem flammam, quibus uruntur, scintillam possunt extinguere. Una est delictum charitas, quae aliquid earum solatio valeat contere, vel earum libertatem parere; & ad illos sese convertunt, ut querula voce eis dicant: *Miseremini mei saltem vos amici mei.* *Idem sermone 2.*

Hic status est, in quo anima purgatorii versantur, longe alius ab eo, in quo hoc in mundo erant, ubi sibi caeli viam breviorē, facilioremque efficere poterant, ac evitare tormenta adeo seva, atque diuturna poenis levioribus, brevioribusque. Hoc igitur vitae tempus, tempus est misericordiae, tempus propitium, tempus acceptabile, quo Dei iram mulcere possumus, eique modico sumptu satisfacere: post hoc nullum erit amplius tempus, via nulla: *Ex tempore non erit amplius.* Meremur protestari, Domine, severitatis tuae effectus experiri, negligimus debita nostra in terris, ubi facile poteramus dissolvere; lacryma una iram tuam praevertere poterat, & flammam, quibus urimur, extinguere. Postquam per misericordiam tuam nostris nobis scelera remisisti, eorum poenas integra poenitentia expiare negligimus; equum est, nos in praesentiarum tibi satisfacere, sed Christianis, inhumans contumacibus, duris, ingratisque hereditibus, qui nobis debent, hanc immitte, Domine, mentem perolvendi, quod nobis debent, & quod sua debent conscientiae, ne eorum iniustitia, & nefaria negligentia ulterius nostras protrahat poenas, & ipsos etiam in aeternum condemnet. *Ex oratione P. Bironi pro Defunctis.*

Quam acerbē fero, Domine, dicere potest anima purgatorii, non posse facere satis iustitiae tuae, neque eidem, dum poteram, satisfacisse! Cam in terra essem & in corpore meo, te facile placare poteram; jejunium, elemosyna, oratio, levis poena, levissime mortificatione centuplo expisset crimina mea, atque tantumdem poenarum, quas illa merebantur, demere possent. Sed hic heu! scis, Domine, quam sit magis cruciatum, quos sustineo: sexcenta jejunia, sexcenta mortificationes, omnes dolores, tormenta emia, quae in terris possunt sustineri, nihil sunt, si comparari ut cum levissima poena, qua uno tantum momento afficor; & nihilominus, Domine, iram tuam mulcere non possum, neque facere satis iustitiae tuae; nihilque demerere de magnitudine poenarum, quae adhuc mihi referenda superunt. Omnes cruciatus mei cruciatus tantummodo sunt, non autem satisfactiones; nec misericordiam tuam mereri, neque iustitiae tuae satisfacere possum. *Quid faciam, o custos hominum?* Utique, anime sancta, si inutiles sunt vobis cruciatus vestri, nostri vobis utiles erunt; si Divinae iustitiae satisfacere vobis non licet; ipsi pro vobis faciemus satis. Non deerunt plures fideles myriades, qui intra hoc octiduum sua offerent jejunia, preces, elemosynas, & quidquid satisfactorium est in bonis operibus suis, ut Dei iram sedent, ut poenas vestras leviores, brevioresque efficiant, ut ardorem flammarum vestrarum extinguant. Ne decipiamus Auditores spem illarum nostrae infidelitate. *Idem.*

Sanctus Ambrosius in funebri Valentini Caesaris oratione eximia haec habet verba: *Animam piam nostris oblationibus prosequamur.* Pii hujus Imperatoris anima requiem sensu zeli, ac pietatis a Deo deprecemur. Populi mecum manus vestras ante Sanctuarium attollite, ut saltem post illius mortem hac oblatione sancta magnitudinem meritorum ejus remuneremur Sequimini, Fideles, magni hujus Antistitis, sanctique Doctoris exemplum, offerte cum Sacerdotibus Sacrificium adeo efficax pro animarum, quae patiuntur, tranquillitate; illa hoc expectant a iustitia vestra, & charitate. *Idem.*

Compendiosa si status aut purgatorio descriptio.

Utrius est in hac vita Divinae satisfactionis iustitiae quam aeterna expectate.

Dolor, qui anime purgatorii cruciatum, quod Divinae iustitiae non satisfacere.

Exhortatio ad orandum pro motu.

CAPILLA ALFONSINA
U. A. N. L.

Esta publicación deberá ser devuelta
antes de la última fecha abajo indi-
cada.

BX1757
H6
v.3 45286

AUTOR
HOUDRY, Vicentii

TITULO
Biblioteca concionatorum
moralis evangelica.

FECHA DE VENCIMIENTO NOMBRE DEL LECTOR

